

Dinsdag, 27 november 1979

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik u er allereerst aan herinneren, dat wij, sprekers van deze groep, ook niet alwetend of onfeilbaar zijn. We hebben nu sinds kort wel een paus in ons midden, maar die is er ook vanaf gestapt.

Wij verzoeken u dus om zelf na te denken. Alles wat gezegd wordt moet u maar een beetje bekijken als een aanleiding tot overdenking. Aangezien wij geen specifiek onderwerp hebben voor deze avond, kunt u er zelf een stellen indien u dat wenst.

MAGIE EN HET DAGELIJKS LEVEN

Ja, ja ik word Fred Kaps. Oh nee, die is al weer achterhaald. Laten we dan maar beginnen magie te omschrijven. Magie is een wetenschap, die niet logisch aantoonbaar is. Die een eigen logica bezit en gebaseerd is op de overdracht van geestelijke waarden, naar effecten die ook stoffelijk waarneembaar zijn.

Wat het dagelijks leven is, dat weet u waarschijnlijk zelf wel. Ik hoef daar niets van te zeggen. Wanneer wij zeggen: magie en het dagelijkse leven, dan moet u zeker niet denken in de richting van een rituele magie. Rituele magie vergt enorm veel voorbereiding en met een beetje goede bezwering ben je altijd nog wel een week á tien dagen roet. Heel vaak moet je maanden wachten tot de juiste stand van de sterren. Er zijn andere dingen, die u allemaal kent. U hebt ongetwijfeld allemaal wel eens gehoord dat als je iemand al maar in zijn nek blijft staren, hij omkijkt. Niet altijd waar, maar toch te vaak om te zeggen, dat het helemaal onzin is.

U kent allemaal het gevoel, dat je iets kunt. Meestal zeg je: "ik ben niet gek", en je loopt door. Met andere woorden er is in u iets een soort monitor, die op een gegeven ogenblik zegt: Dit zou je kunnen doen, dit moet je niet doen, of: zó moet je doen. Dat is in de magie van het dagelijkse leven wel heel erg belangrijk.

Als we nu een voorbeeld nemen wat iedereen wel een beetje kent in deze kringen. Paranormale genezing. Er zijn mensen, die er ontzettend moeilijk mee doen. Ze zitten te zuchten, te steunen, te bidden of ze zitten met de handen in het rond te zwaaien totdat ze je hele aura door elkaar geroerd hebben. Het kan werken. Waarom? Wel, grotendeels omdat het ritueel - dat is het in feite - een autosuggestieve werking heeft. Het brengt degene, die genezen wil in een toestand waarin hij gelooft, dat hij genezen kan. Wanneer dat nu niet zo is, wanneer je al die dingen niet nodig hebt en alleen het gevoel hebt, dat je kunt genezen, dan hoef je niemand aan te kijken. Je vraagt je dan alleen af of je het wel of niet wilt. Je kunt het. Wil je het wel, dan concentreer je je gewoon op degene, die je genezen wilt en dan zie je de resultaten. Een ander ding is, dat u misschien wel de goede en de kwade dagen kent. De goede dag is als u op staat en het gaat allemaal perfect. De post is er op tijd. Wanneer je met openbaar vervoer gaat komt de bus er precies aan als u er ook aan komt. U hoeft niet te wachten. Degene, die u spreken wilt is onmiddellijk beschikbaar en nog in een goed humeur ook. En al dat soort dingen.

Je hebt de kwade dagen. Wanneer je de stekker van de elektrische waterketel in het stopcontact doet slaat de stop door. Dan blijkt, dat je je 10 minuten verslapen hebt omdat de wekker achterloopt. Wanneer je dan eindelijk toch nog op tijd - volgens jou dan - bij de bushalte bent, zie je de bus net in de verte gaan en je kunt gedag zwaaien. Dan loopt zo'n hele dag ook zo. Degene, die je spreken wilt, is er niet. Wanneer je iets doen moet is het materiaal er niet. Nu zult u zeggen, dat u daar niets aan kunt doen en dat het toeval is. Dat dacht u. Een deel er van hangt samen met uw eigen mentaliteit. Kijk, dat u zich verslaapt daar kunt u waarschijnlijk niets aan doen, ofschoon u, wanneer u een autosuggestieve methode gebruikt ongetwijfeld uzelf precies kunt aanwennen op een bepaald uur te ontwaken. Zeg je, dat je om vijf uur op moet, dan bent u om vijf uur op. Zegt u, dat het tien uur mag worden, dan bent u tien uur wakker. Die methode bestaat wel. Eigenlijk is dat ook een vorm van magie. Wanneer je gaat slapen moet je je goed voor ogen stellen hoe laat je wakker wilt zijn.

Neem daar bij voorkeur een bepaald merkteken voor, al is het maar een stand van wijzers van een klok of mijnentwege dat de buurman de deur uitgaat of iets anders wat regelmatig op dezelfde tijd gebeurt. Wanneer u zich op die manier herhaalde malen concentreert, wordt u op tijd wakker. Maar goed, u hebt het niet gedaan. U hebt zich verslapen. Wat moet je nu dan doen. Je kunt zeggen, dat je die tijd moet inhalen. Neen, daar is geen reden voor. Ik ga eenvoudig verder of er niets aan de hand is. Alleen de vaste tijdstippen, zoals het ogenblik dat de bus komt, houd ik in de gaten en haal ik mezelf wel voor over.

Wanneer ik iets moet laten liggen, best, dat kan. Door op die manier kalm en rustig te zijn en uzelf niet op te jagen, blijkt ineens dat u die bus nog net haalt, al moet u misschien wel wat harder lopen. Dat u misschien wel even moet wachten, maar dat u toch degene kunt spreken, die u spreken wilt, etc. Wat is er n.l. gebeurd. In het geval, dat alles mis gaat, laat je jezelf opjagen. Dat wil zeggen, dat je je eigen uitstraling, maar ook je eigen contact met de wereld in de war brengt. Dat klinkt allemaal een beetje gek, maar ze hebben tegenwoordig al uitgekiend, dat zelfs de maan door haar eigen fase en haar stand ten aanzien van de aarde invloed kan hebben op het menselijk gedrag, op het zenuwstelsel. Waarom zouden we dan niet aannemen, dat de mens zelf ook dat evenwicht kan verstoren. Dan is het de meest simpele manier om dat evenwicht zo snel mogelijk te herwinnen. Wanneer we evenwichtig zijn, pakken we weer de juiste signalen op. Dan gaan we net die halve minuut eerder weg, waardoor we de bus wel halen. Dan voelen wij degene, die we wilden bezoeken aan en hij herinnert zich, dat we zouden komen en maakt nog even ruimte vrij. Zo verloopt die dag. In het dagelijkse leven kun je dus al uitgaan van het standpunt, dat de toestand die ik in mijzelf weet te handhaven wel degelijk invloed heeft op de wijze waarop ik de wereld buiten mij ontmoet. Als dat geen magie is, dan weet ik het niet. Je hoeft alleen maar op een bepaalde manier te denken en je situatie verandert. Niet alles, maar het gaat beter. De mens moet in zichzelf rust hebben. Pust is de basis van de magie. Wanneer een magiër begint met een bepaalde rituele plechtigheid, dan zult u horen, dat hij zich gaat voorbereiden. Dat voorbereiden begint met het aanpassen van zijn voedsel daarop. Eventueel vast hij gedurende een paar dagen. Hij zorgt, dat hij lichamelijk helemaal fit is, dat hij concentratieoefeningen doet. Pas wanneer hij helemaal het gevoel heeft, dat hij klaar is, dat hij in evenwicht is en alle zelfvertrouwen heeft, dan kan hij wel proberen op hij allerlei machten kan bezweren. Of het lukt of niet, hij zal in ieder geval niet van zijn a propos afraken. Dat is belangrijk.

Magie kent verder harmonischen en disharmonischen. Zwarte magie is over het algemeen gebaseerd op het doen ontstaan van een disharmonische op een zodanige wijze, dat de resulterende harmonische factoren bij u terecht komen.

Witte magie is niets anders dan het scheppen van een harmonische factor, ook wanneer dat betekent, dat daardoor niets extra naar jou toe komt. In uw leven zwarte magie bedrijven kan. Je kunt ook in het dagelijkse leven een zodanige concentratie kennen, dat je het daardoor een ander onmogelijk maakt zichzelf te uiten of zichzelf door te zetten. Het is niet erg verstandig. Wanneer een disharmonie bestaat zul je er altijd door beroerd worden. Het is hetzelfde als iemand, die enorm snel met een boot vaart. Overal ontstaan golven. De anderen hebben er last van. Hij heeft er plezier van totdat de motor afslaat. Dan ligt hij te dobberen op alles wat terugkomt van zijn eigen golven. Zo gaat het als je het verkeerd doet. Je kunt het dus beter rustiger aan doen. Die witte magie bestaat gewoon uit het aanvaarden van elk harmonisch aspect in je leven. Wanneer je in een kamer komt zijn er misschien 20 dingen waaraan je je kunt ergeren. Constateer ze en ga verder. Kijk of er een punt is waar je blij mee kunt zijn. Iets wat mooi is, iets wat u voor een ogenblik interesseert. Of iets wat u herinnert aan iets wat u zult gaan doen. Met deze dingen moet u aan de gang. Het andere komt dan als vanzelf. Dan komt die orde makkelijker, dan wanneer u met tegenzin eerst iets gaat ontruimen. Dan zult u zelf blijmoediger zijn. U zult daardoor ook - en dat is misschien nog wel veel belangrijker - alles in uw omgeving blijmoedigheid geven. Zelfs uw kamerplanten gaan beter groeien. Die voelen dat ook aan. Alles wat in uw omgeving is, reageert. Dat kan zover komen, dat als u een gammele tv. heeft, die besluit om dan deze keer maar eens feilloos te gaan functioneren. Het klinkt krankzinnig, maar het is zo.

Over het algemeen is tussen harmonie en disharmonie maar een heel klein verschil. U kunt het zelf zien. Balanceer maar iets, een stokje op een ander stokje. Wanneer je precies het midden hebt is het makkelijk, maar wanneer je ook maar een halve mm. er naast zit, dan moet je al manoeuvreren. Ben je er een mm. naast dan is het bijna niet te houden, tenzij je zeer bekwaam bent.

Op dezelfde manier moet je kijken naar de dagelijkse leven. Ik moet een perfecte harmonie zien te vinden, elk ogenblik weer. Ik moet me elk ogenblik weer positief instellen. Ja, ik weet wel, positief instellen, dat is iets wat klinkt als het kabinet Van Agt ten aanzien van de belastingen. Positief dat wil zeggen aanvaardend zoeken naar datgene waar je zelf mee kunt functioneren, waar je zelf mee kunt reageren. Nu kan het zijn, dat u te midden van mensen loopt. U woont in een gezin. U woont ergens met een hele hoop burens. U werkt op een druk kantoor. Dan kan er een dag zijn, dat u zegt, dat ze u eigenlijk hinderen. Dat komt gewoon voor. U kunt n.l. een splitsing maken tussen uiterlijk en innerlijk. Ik ga mijn aandacht dan niet aan die personen wijden. Ik groet vriendelijk, geef antwoord, maar ik ben er zelf eigenlijk niet bij. Ik zoek dat ene punt waarin ik harmonisch kan zijn. Het eigenaardige is, dat dan die afwijzing tegenover de anderen na korte tijd verdwijnt en dat ook - vreemd genoeg - die anderen niet zo lastig zijn als ze anders zouden zijn. 't Is gewoon wat je uitstraalt. Nu zijn er mensen, die zeggen: "Wat hebben we in het dagelijkse leven voor magie. Neem me niet kwalijk zeg. Dit is de waarheid en niets dan de waarheid. Zo waarlijk helpe mij God almachtig." Ja, ja de Heer zal je helpen. Soms heb ik het idee, dat de duivel er meer achter staat. Er wordt nog wel eens wat uitgekraamd als de waarheid en niets dan de waarheid. Dat is ook in feite magie. Het beroep op God als getuige betekent eigenlijk dat wanneer je dan nog verkeerd praat hij je met een donderslag laat verdwijnen. Dat dachten ze vroeger. Tegenwoordig denkt men: "Als het de waarheid is, dat is het donderen." Zo gaat dat. Gewoon magie dus. Het eten van een mens gaat vaak gepaard met rituelen. Misschien is dat gewoon, zegt u. Als u met kaarslicht eet en er staat een glas wijn op tafel, al is het maar een gewone landwijn en het eten wat op tafel komt is dan misschien ook niet perfect, maar er is wel een ambiance geschapen. Er is iets gemanipuleerd in die omgeving, er is een sfeertje. "Oh ma belle Napoli, amore, amore, amore...." Er zijn mensen, die dit niet zo zien en zeggen: "We moeten de diepe zin zoeken, amourque, amourque, amourque...."

Wanneer je iets verandert in het milieu, verander je de sfeer. Die sfeer heeft niets te maken met die verandering. Inductie. Wanneer ik in mijn omgeving op een gegeven ogenblik enorm de p.. in heb en ik kan het niet redden, dan is het soms voldoende om een of twee dingen te veranderen en mijn omgeving is weer aanvaardbaar; ook al weer in het dagelijkse leven. Ach, u weet het allemaal, dames, als u die ene stoel eens op de plaats van die andere zet is er in je eigen gevoel al weer heel wat gebeurd. Dan ben je blij - totdat je man thuiskomt en vraagt waarom die stoel nou juist op die rotplek staat. Misschien heeft u het dan niet goed versierd. Je kunt met eenvoudige wijzigingen een sfeer veranderen. Wanneer je dat in de gaten houdt, dan kun je elke keer wanneer je denkt: wat is het hier gespannen, wat is het hier droefgeestig, kijken of er ergens iets is wat je stoort en dat even veranderen, verplaatsen. Gewoon verplaatsen, Misschien hang je alleen maar een schilderij recht. Het is voldoende. Hierdoor verzeker je jezelf, dat er een grotere aanvaardbaarheid ontstaat. Je straalt daardoor meer positiviteit uit en iedereen die binnen komt die weet het. Dat is hetzelfde met autorijden. Zit u wel eens op de weg? Ik heb gehoord, dat het tegenwoordig zo is, dat het moderne wegverkeer is: een kwartier met een snelheid van 120 km rijden en dan driekwart uur met 10 km. Daardoor ga je je soms ergeren. Je gaat je opwinden, moet u eens opletten. Op het ogenblik, dat u zich ergert gaat u fout reageren. Op het ogenblik, dat u een ander een vriendelijkheid bewijst, al is het maar dat u iemand in een file in laat voegen. Dan is die ander ineens prettiger gestemd en ook u. Weer een vorm van magie. Wanneer we met zijn allen ons niet zitten te ergeren, lost die file zich veel sneller op dan anders het geval is. Als je al die rode gezichten ziet, dan is het net Den Uyl in de oppositie. We maken een hele studie van uw wereld. Vandaar, dat ik ook met aangepaste onderwerpen en voorbeelden kan komen.

Samenvattend het volgende.

Wanneer u innerlijk uw evenwicht behoudt dan kunt u door uw uitstraling de wereld buiten u tot een grotere evenwichtigheid brengen. Dat is alles. In de tweede plaats heb ik u verteld, wanneer je voelt dat iets mogelijk is hoeft dat niet ritueel of omslachtig te gebeuren. Je maakt het gewoon waar op de eenvoudigste manier, die op dit ogenblik voor jou denkbaar is. Me dunkt, dat dit ook een heel eenvoudige regel is. Dan heb je nog wat andere dingen. Een er van hebben we al wel duizend keer verteld. Er zijn mensen, die zeggen, dat ze hulp vragen. "St. Antonius, beste vriend, maak dat ik mijn nieuwe porte-monnaie of m'n kousen of wat anders vindt." Het lijkt onzin. Bovendien, St. Antonius heeft helemaal geen bureau voor de opsporing van vermiste artikelen, als u dat denkt. Wat gebeurt er? U brengt datgene wat u onbewust

weet zo ver van u af, dat de spanning waardoor u het zich niet herinneren kunt, wegvalt en u dus automatisch naar de betere plaatsen toegaat. U kunt het natuurlijk ook de geest vragen. Als er een geest in de buurt is, dan hoeft hij helemaal geen Antonius te heten, dan wil hij u soms wel eens helpen. Of u nu een heilige roept of een ander, het is altijd dezelfde die komt, degene die in de buurt is en die zich interesseert.

Onze vriend Henri had dat ook een keer. Een dame was haar breiwerk kwijt. "Vriend Henri, vriend Henri help me nu toch even m'n breiwerk te vinden." Ze bleef zeuren. Henri was in de buurt. Hij gaf er een klein tikje en jawel hoor, met een gil stond ze op, ze had haar breiwerk gevonden. Het lag onder de krant.

U vindt dat waarschijnlijk krankzinnig. Maar in die krankzinnigheid zit ook weer een zekere methode. Wanneer wij ons richten op iets wat buiten ons bestaat, onverschillig of dat reëel is of niet zelfs, dan maken we daardoor een response vanuit een omvattender bewustzijn voor onszelf mogelijk. Dat is ook magie. Als je iets niet weet, als je iets vergeten bent, als je een oplossing wilt zoeken en je gaat er zelf intens mee bezig, dan lukt het niet. Het is net als die naam, hoe vaak hebt u dat niet gehad. Dan zegt u: ja ik had dat laatst met die meneer, meneer.... hoe heet die nou ook weer. Ik heb het geweten. Dan emmert u zo'n vijf minuten door, dat wil ik u nu niet aandoen en dan ga je verder met het verder over tante Lien en dan komt het eruit.... ja Jansen heette hij. Dit komt dan omdat je ontspannen was. Wij kunnen die vorm van ontspanning vinden door ons bewustzijn hoe dan ook buiten onszelf te projecteren. Dan dacht u waarschijnlijk, dat het zo gezellig bleef. Het spijt me voor u, maar ik moet u nog een paar andere dingen gaan vertellen.

Wanneer we geloven in iets, dan is het bijna zeker, dat het niet zo bestaat zoals wij erin geloven. Dat moet u van me aannemen. Maar er is iets. Of we dat iets nu Ja of El of anders noemen of God, hoe je het ook noemt het gaat erom dat wij buiten ons een besef hebben. Of het besef nu bestaat of niet is niet eens belangrijk. Wanneer we ons maar voortdurend richten tot een en dezelfde voorstelling. Die voorstelling wordt voor ons een sleutel, zowel tot ons eigen onderbewustzijn als ook tot bepaalde andere krachten. In de Tibetaanse magie komt een proef voor waarbij je een gestalte, een soort dienaar, helemaal op moet bouwen tot hij gematerialiseerd kan worden. Wanneer je dat gedaan hebt moet je hem weer afbreken. Alleen maar om te weten, dat het kan. Ik hoop, dat u zich die moeite spaart en aanneemt, dat het mogelijk is. Wanneer je je voortdurend beroept op een en dezelfde kracht of gestalte, dan bouw je een astraal reservoir op waarin energieën zijn. Deze energieën responderen alleen op het sleutelwoord of dat nou El is, Al, Henri, doet er niet toe. Wanneer we daar voortdurend mee bezig zijn, dan is dat het sleutelwoord. Door ons te beroepen daarop, tappen wij de extra energie af, die we astraal zelf daarin hebben opgeslagen. Dat is het eerste punt. Dat wil zeggen, dat onze mogelijkheden groter worden, doordat we beschikken over een grote hoeveelheid gedachte-energie, die aanmerkelijk groter is dan we normalerwijze op zouden kunnen brengen op een ogenblik. Door ons daarop te beroepen kunnen we alles beïnvloeden wat op deze vorm van gedachten en levensenergie beantwoordt. Dat kan genezing zijn, maar ook jezelf genezen. Dat kan een kwestie zijn van een plotselinge uitbreiding van je bewustzijn, een wegvallen van bepaalde grenzen in je bewustzijn. Het kan zijn een ervaring van zaken, die niet stoffelijk zijn. Dat wordt daardoor allemaal mogelijk. Het is erg belangrijk als je magie in het dagelijkse leven wilt bedrijven, dat je zoiets opbouwt. Wat meer is, het is belangrijk, dat je daar zo nu en dan aan denkt en dat je altijd wanneer je een oplossing zoekt, anders dan met eigen middelen, daar onmiddellijk aan denkt, daar een beroep op doet.

Nu zit er nog iets vreemds bij. U weet zelf, harmonie, dat heb ik u al uitgelegd, maar wanneer u gedachten uitzendt dan zit diezelfde afstemming erin. Het is iets als een magnetisch veld. Die kun je ook met verschillende krachtlijnstelsels hebben, met verschillende golflengten zeggen de mensen dan maar. Uw eigen afstemming stemt u ook af, maakt u gevoelig dus ook dat krachtcentrum wat u buiten uzelf, voor alle andere projecteert bewustzijnsvormen met een gelijke afstemming.

Het sleutelwoord bepaalde de ontlading van de energie, maar niet de opname van gegevens en de opname van vrije energie. Daardoor kan die gestalte - noem het maar zo - u niet alleen kracht geven wanneer u het nodig hebt, maar daarnaast toegang tot het bewustzijn van mensen en eventueel geesten, die allemaal zo'n beetje dezelfde afstemming hebben.

Het resultaat is, dat u over meer gegevens beschikt dan in uw bewustzijn en zelfs onderbewustzijn aanwezig zijn. U zult die gegevens uitdrukken in analogieën van de in u

bestaande waarden, maar het betekent toch wel, dat je heel wat meer kunt doen, heel wat meer kunt bereiken en beseffen dan zonder dat.

Een schietgebedje is iets wat sommige mensen net zo bijgelovig voorkomt als zout over je schouder gooien wanneer je het morst. Trouwens, wanneer die duivel altijd achter je zou staan wanneer het zout over die schouder gaat, dan had hij geen ogen meer, dan had hij een sterk verzilte oceaan, een soort dode zee-element. Er gaat nogal eens wat zout over die schouders. Bijgeloof, ja misschien. Maar wat is het schietgebedje in feite? Niet een gebed, dat denken de mensen. Het is een concentratie op een machtsbegrip plus op een relatievoorstelling, die niets met het ik te maken heeft. Het is een losmaken van een deel van jezelf voor een ogenblik van je eigen beperkingen. Dat wil zeggen, dat elke beperking die je zelf hebt voorgesteld, eigenlijk een ogenblik weg kan vallen. Daarom zijn schietgebedjes misschien, volgens de geldende opvattingen een beetje bijgelovig, maar ze zijn gelijktijdig onnoemelijk werkzaam als we op de juiste manier gebruikt worden. Er zijn mensen, die dat onbewust doen. Zoals één van uw cabaretiers al heeft gezegd, nietwaar, een heilige mis uit dankbaarheid voor hulp bij een inbraak. De aardigheid van een dergelijke opmerking is misschien wel, dat je er een weerspiegeling in vindt van de werkelijkheid. Wanneer ik iets beloof, aan God of aan wie dan ook, dus van mijzelf er een beperking tegenover zet, zet ik er ook een spanning in mijzelf echter, wanneer ik bereid ben voor iets te betalen, zeg maar. Dat betekent, dat ik daardoor een groter bereik krijg. Ik krijg meer mogelijkheden en meer invloed. In je dagelijkse leven kun je van dit systeem ook wel degelijk een goed gebruik maken.

Nu ligt het er aan in welke omstandigheden je verkeert. Er zijn wel heel simpele dingen. Dat is eigenlijk meer psychologie dan magie. Wanneer u namelijk een geheugenprestatie moet leveren, dan moet u leren om de overweging uit te schakelen. Eerst de beelden op laten komen, pas wanneer re ontstaan zijn ze redelijk neerschrijven, verwerken of gebruiken. Ook al weer hetzelfde. Wanneer wij de spanningen opbouwen van: ik moet dit weten, dan leggen we een steeds sterkere en hechtere grens tussen onszelf en het onderbewustzijn en gelijktijdig sluiten we ons daardoor af van een gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Wanneer we dus nu die hele poging weg laten vallen, dit selectief pogen, maar in plaats daarvan gewoon spontaan reageren, dan krijgen we meer dan we nodig hebben. Veel hoort er niet bij. Dan kunnen we veel beter later selecteren wat het meest juiste is, redelijk dan dat we beginnen om redelijk het antwoord te definiëren voordat we het hebben.

Het is hetzelfde met de wetenschap. Wetenschap is hetzelfde als ervaring en feiten. Het is een ervaring, die ingepast wordt in een reeks theorieën, waarbij de theorieën de verdere ervaringen voor een deel bepalen. Neemt u me niet kwalijk, ik wil niemand tegen z'n tenen schoppen, maar soms is wetenschap zelfs, dat je een stelling hebt en dat je je leven wijt aan het voortdurend benadrukken van al datgene wat bewijst, dat je gelijk hebt en het verwaarlozen van al het andere. Dat komt ook voor. Wanneer je met wetenschap bezig bent, dan is het vaak een kwestie van intuïtie. Later kan ik verklaren hoe die relatie de meest juiste was. Op het ogenblik, dat ik de proef neem, is zij in feite intuïtief. Waarom? Omdat ik in mijzelf over veel meer feiten beschik en over veel meer kermis en aanvoelen dan ik ooit bewust naar buiten kan brengen. Daarom is die spontaniteit zeker niet zo dwaas. Wanneer het gaat over experimenten, dan kan ik me voorstellen, dat u het opschrijft. Schrijf het op en kijk of het mogelijk is. En als het mogelijk is, probeer het dan. Ook op die manier zou je in de wetenschap heel wat vooruitgang kunnen boeken. Het is ook trouwens typisch, dat de werkelijke vernieuwingen van de wetenschap heel vaak van enkelingen afkomt. Nog steeds in deze tijd van team-work en over-organisatie, nog steeds de eenling. Tot de grootste stimulans voor alles wat de moderne techniek en de wetenschap heet, steeds gekomen is van eenlingen en waarom? Omdat de eenling gemakkelijker intuïtief reageert. Als je dat in moet pakken in allerlei verklaringen voor een heel team, dan ben je de intuïtie kwijt. Intuïtieve processen zijn belangrijk. Het gekke is, dat een hele hoop mensen dat wel gebruiken voor zaken, die volgens mij - maar ja ik ben er al een tijd vanaf hoor - erg belangrijk zijn zoals koken. Je kunt nooit een goede kok krijgen als hij alle kruiderijen af moet wegen. Het is bij de goede kok, dat hij er een snuffje van dit in gooit en een snuffje van dat. Die zegt, dat het er wel goed uitziet, maar dat het nog niet ruikt en hij gooit er een tikje van dat in. Wat blijkt, de meest perfecte gerechten, het hele blauwe boek van een kok is op die manier ontstaan. Allemaal uit deze intuïtieve snuffjes. Een snuffje dit en eens even die combinatie proberen.

Wanneer u zich dat realiseert, dan ault u ook in uw eigen dagelijkse leven een beetje meer

nadruk willen leggen op die intuïtieve elementen. Die zaken, die je niet helemaal kunt verklaren, maar die opkomen. Later kun je dat misschien herhalen. Best, maar je kunt het niet in het begin, de eerste keer logisch doen. Wanneer je voor problemen staat, die je niet bij de hand hebt gehad, ga op uw intuïtie af. Vermijd zoveel mogelijk gevaren. Als u de stofzuiger wilt repareren, haal eerst de stekker uit het stopcontact, anders verandert ze in een sirene door uw medewerking.

Probeer nu gewoon eens aan te voelen wat er fout is, dan weet u vaak zelf niet wat u gedaan hebt, maar hij loopt wel. Hij doet het weer. Dat gaat met heel veel dingen zo, zelfs bij die heel ingewikkelde moderne techniek. Dat zal dan ook zeker op uw kleine dagelijkse problemen betrekking hebben.

Dan heb ik nog iets. Nu kom ik op een terrein, dat voor sommige mensen niet bepaald logisch is. Er is dus wel een hiernamaals volgens sommigen, maar dat is van te voren bepaald, je kunt naar de hemel en je kunt naar de hel, een verdere keuze is er niet, ofschoon soms iemand voor kortere tijd gebraden wordt. Als je dan alleen maar halfgaar hoeft te zijn voor je verder kunt, dan heet dat vagevuur. Er zijn entiteiten om u heen of u het gelooft of niet. Soms zijn dat wezens, mensen, die u gekend hebt die dood zijn, maar dat zijn lang niet de enigen. Er zijn heel veel van die krachten om u heen. Een deel van die krachten is ook heus wel wat minder aangenaam ingesteld soms. Er zijn heus wel entiteiten bij, die het gevoel hebben, dat ze het niet kunnen redden en die het leuk zouden vinden als bij u de zaak ook in de soep zou lopen. Ofschoon die soep meestal niet zo heet wordt gegeten als ze wordt opgediend. U straalt uit, uw eigen uitstraling bepaalt uw contacten met uw geestelijke wereld om u heen. U trekt ze als het ware een beetje aan. Het is net alsof u een soort lichtreclame hebt branden. Die lichtreclame verandert van kleur en daarmee verandert de mogelijke klandizie.

Door uw eigen uitstraling legt u dus, zonder het te willen, alleen al dat u op dit moment in die harmonische of disharmonische toestand bent, een band tussen u en andere werelden. Dat heeft een versterkingseffect. Het is zo iets als een tekenaap. Dat is niet de man die achter het tekenbord zit, maar het apparaat waarvan de stift zich over een klein patroon beweegt, terwijl via een bepaald stelsel, een grote arm dan, een vergroting op papier wordt gezet. Een pantograaf.

Wanneer u bezig bent met mentale dingen, die u op mentalen bevestigt, dan vergroot u als het ware die inwerking in die geestelijke wereld, die wordt veel intenser. Een kleine invloed, die u zelf oproept, komt in vergrote mate in uw omgeving tot stand. Zolang uw eigen toestand en harmonie tussen uzelf en die geestelijke wereld mogelijk maakt, zal die versterkte werking op u en op uw omgeving neerslaan. Ze werkt er op uit. Probeer daarom altijd om de zaak zo prettig mogelijk te zien. Ik weet wel, dat het soms heel erg mooi is om je te ergeren aan die wereld waar niets van deugt. De mensen, die het weten krijgen de kans niet om aan de leiding te komen en al die mensen, die alleen maar vragen en een hele hoop eisen, die krijgen alles. Het is verschrikkelijk, ik ben het met u eens. Zelfs Vondeling, die kort geleden bij ons is aangekomen, die zag dat toch een beetje anders. Die zag, dat op zijn manier als, wat hij noemde, het proces van de samenwerking. En samenwerking is alleen mogelijk wanneer ieder iets verschillend is. Als iedereen gelijk is, is er geen samenwerking mogelijk omdat iedereen dan precies hetzelfde doet, dus er is geen uitbreiding van hetgeen waar je mee bezig bent. Het kan niet omvattender worden, het kan niet meer betekenis krijgen, het kan niet beter worden. De tegenstellingen zijn nodig.

❖ *Geldt dat ook voor de democratie en de ondernemingsraad?*

Voordat we aan de o.r. toe zijn, dan zullen we er wel wat tegen ondernemen, neem ik aan. Als je ondernemer bent, heb je geen raad nodig. Dan kun je het op de eigen houtje wel proberen, zeker als je in het licht bent, zeker als je in het licht bent. Als je dan raad nodig hebt, ga je ze eenvoudig halen. Dan krijg je dus wel raad voor je onderneming, maar er is geen ondernemingsraad bij betrokken. Trouwens, als er een ondernemingsraad zou zijn en die zou zo lang moeten praten over datgene wat de geest moet gaan doen als de ondernemingsraad op aarde doet over de eisen, die ze stelt en toch niet toegewezen krijgt, dan zou dus 3^e geest niet in staat zijn op de aarde in te grijpen. Dan zouden we een ingreep in het jaar 1980 pas kunnen volvoeren in het jaar 19 %. Neem me niet kwalijk, dat ik het zeg hoor. Bij ons gaat het een beetje anders. Er is bij ons een grotere democratie dan bij u, gelooft u dat maar. Bij ons zegt niemand: je moet. Iedereen zegt: je kunt. Wanneer je dan zegt: ik wil, dan krijg je ook alle gegevens en niet alleen maar een paar. Ik dacht, dat dat wel de beste democratie was, die

mogelijk is. Jullie democratie is gebaseerd op de mogelijkheid om mee een beslissing te nemen over dingen waar niemand een pest vanaf weet, zelfs niet degenen, die jullie vertegenwoordigen, zodat de resultaten anders uitvallen dan, behalve enkelen, iedereen had verwacht. Dat heet dan een democratische besluitvorming. Ik zou zeggen, dat het meer een democratische opsluiting is van de menselijke vrijheid, maar ja, daar kun je over twisten. Mijn visie is dus kennelijk anders dan de uwe. We zouden dat waarschijnlijk progressieven noemen in deze tijd en dat bewijst hoeverre uw tijd al weer van de mijne aflight, want in mijn tijd was het weer orthodox.

Wat ik probeer duidelijk te maken is dus, dat wanneer wij vanuit onszelven door de harmonieën, die we creëren in staat zijn onze gehele omgeving te richten op een voorkeur, let wel, u kunt niet iets laten gebeuren wanneer de mogelijkheid er niet is. Wanneer er geen waterdamp in de atmosfeer is, kunt u geen regenwolk laten komen. Wanneer er waterdamp zijn verspreid is en een klein beetje stof, dan is het mogelijk, wanneer u voldoende een bent geworden met de omgeving, om die regen inderdaad te laten vallen. Dat zou misschien iets zijn voor scheidsrechters in het voetbal. Regendans leren. Als het publiek onrustig wordt even een regendans en het is afgelopen. Het kan. U kunt niet een mens rijk maken wanneer hij niet de mogelijkheid tot rijkdom heeft. U kunt een mens rijker maken door de mogelijkheden tot rijkdom die er voor hem bestaan te activeren.

Hij krijgt dus meer kansen, meer gunstige kansen. Je kunt geen getal aan de roulette toevoegen, maar je kunt er misschien wel voor zorgen dat één kleur een voorkeur heeft. Op die manier kun je dus een invloed scheppen, die inderdaad bruikbaar is. Hebt u ooit dobbelaars bezig gehoord? Kom zeventje, kom zeven, kom zeventje, kom, kom.....

Het is een litanie, het is ook gelijktijdig het opwekken van vermogens. Anders gezegd, wanneer die mensen geconcentreerd op die manier te keer gaan en ze hebben licht-telekinetische gaven, dan is die kans dat die zeven inderdaad komt, ongeveer zestig procent hoger dan normaal. Er zijn dan ook mensen, die met dat dobbelen aardig de kost verdienen. Daar hebben we het nu niet over. Tegenwoordig mag het niet meer of het moet zijn voor een of ander noodlijdend instituut. U speelt bingo, maar alleen wanneer een ander invalide is.....Het is niet hatelijk bedoeld.

Wat ik probeer u duidelijk te maken is het volgende. Door uw harmonie, met een geestelijke wereld om u heen, doordat entiteiten kunnen worden ingeschakeld, die eigen vermogens hebben ook soms ten aanzien van de stof, kunt u een zeer grote verandering van mogelijkheden tot stand brengen. U kunt er voor zorgen, dat de meest harmonische mogelijkheden, net dichtst bij liggen, het gemakkelijkst verwerkelijkt kunnen worden. U kunt de andere mogelijkheden niet uitschakelen, maar u kunt ze wel als het ware wat benadelen. Wanneer je dit leert doen, dan moet je natuurlijk uitgaan van je eigen instelling, je eigen persoonlijkheid.

Dan heb ik voor het dagelijkse leven nog een raad en dan ga ik eens kijken of u, buiten een lachje zo nu en dan hierin nog wat problemen hebt gevonden. Alles waarin ik intens geloof, is voor mij zinrijk zodra ik daar een praktische, in mijn wereld direct geldende, herkenbare betekenis verbind. Zolang we bezig zijn met vage stellingen, komen we niet verder. Je kunt bezig zijn met de leer van de naastenliefde en het Christendom, maar zolang dit niet een directe, praktische consequentie heeft, die direct aan het begrip verbonden is, is het alleen maar een doekje voor het bloeden. Wanneer je echter zegt: wat ik denk, wat ik geloof, heeft een directe inwerking op aarde, dan kun je die inwerking oproepen én je kunt ze controleren. Wat voor 999 mensen werkt, behoeft voor u niet precies zo te werken. U hebt een eigen persoonlijkheid, een eigen uitstraling, een eigen instelling. Wanneer u uitgaat van een kenbaar gevolg, als resultaat van een geloof en instelling en het lukt niet, dan moet u proberen u aan te passen. U af te vragen welke voorstelling had ik in feite. Want dan is datgene wat u stoffelijk wilde, de voorstelling die u had, zeer waarschijnlijk te sterk afwijkend. Probeer dat maar zo nu en dan voor ogen te brengen. Het vraagt niet veel tijd. Al deze magie kun je met een uur per dag heel makkelijk bestuderen. Als je het goed toepast spaar je veel meer dan een uur aan moeilijkheden en moeite. Het is dus de moeite waard.

❖ *Kunt u voorbeelden noemen?*

Wat voor een voorbeeld wilt u hebben. Geeft u maar een situatie.

❖ *Als je ongenoegen met iemand hebt en wat je niet voor elkaar kunt krijgen.*

Dan begin ik in de eerste plaats me te realiseren, dat dat ongenoegen wederkerig is. Het bestaat niet alleen uit mij, maar het bestaat ook uit de ander.

Punt twee, dit ongenoegen bestaat voor mij niet. Dat wil zeggen, dat ik alle beelden, die daarmee samenhangen en alle verwijten, die je dan misschien toch hebt, alle voorbehoud gewoon opzij schuift. Dan wacht je rustig af wat de ander doet. Je stelt jezelf positief in. Je zegt: het enige wat ik uiteindelijk wil, is het goede, ook wanneer het het goede is zoals de ander het ziet. Niet zoals ik het zie. Wanneer je dit doet verander je de sfeer tenzij de ander een bijzonder hardnekkig geval is - er zijn van die typen, de man waar de komijnkeas naar genoemd is. Toch, 99 van de 100 keer veranderen dan. Niet direct, maar dat moet je ook gewoon niet willen, je blijft gewoon neutraal met de positieve wens voor de ander als enig actieve. Dan moet je eens kijken, dan gaat die ander als vanzelf bijdraaien en wat meer is, datgene waardoor het ongenoegen is ontstaan, blijkt dan opeens oplosbaar te worden. Het wordt niet alleen maar opzij geschoven, want dan zou het onderdrukt raken. Het komt wel naar voren, maar niet meer als een tegenstelling, maar als een poging tot begrip en vaak samenwerking.

❖ *Moet dat iemand zijn, die gelijkwaardig is aan je.*

Gelijkwaardigheid is een menselijke uitdrukking.

❖ *Gelijke instelling. Onderwerp strijd met kind.*

Wanneer u voortdurend strijd hebt met dat kind, moet er voor dat kind een oorzaak zijn. Dat is geen oorzaak die u kent want anders zou de strijd niet bestaan. Wanneer u nu positief bent, dan betekent het dat u het kind zoveel mogelijk zijn vrijheid laat. Zo veel mogelijk. Er zijn dingen die nu eenmaal moeten. Maar er zijn een heleboel dingen, waar u dan niet zo achteraan hoeft te draven. Er zijn heel wat punten of reacties die u ook anders zoudt kunnen aanvaarden. Wanneer u nu zelf begint met die beheersing, die evenwichtigheid en de genegenheid uitstraalt, maar die niet omzet in al die vormen die in de ogen van het kind misschien onderdrukking, uitbuiting, betutteling of iets dergelijks zijn, dan krijgt u als vanzelf een vernieuwing in de relatie. Dat wil niet zeggen, dat het kind plotseling snikkend aan uw voeten ligt en zegt: "Oh mama, wat heb ik gedaan...", dat is al uitgebreid gegaan met de twee wezen en de Spaanse graaf. Het kind zal zich realiseren, dat het nog zo gek niet is en probeert. En wanneer u op dat proberen reageert met evenwichtigheid en genegenheid, dan zal het kind daardoor de genegenheid gaan inschatten en dan valt de strijd voor een groot gedeelte weg. Dat is even kinderpsychologie. Weet u wat de ellende is met de verhouding tussen ouders en kinderen, dat de kinderen leven in een wereld waarin ze horen, dat kinderen belangrijker zijn dan volwassenen. Dan willen die onbelangrijke volwassenen thuis nog even zeggen hoe laat je thuis moet komen ook nog. Nou, dat kan toch eenvoudig niet. U moet begrijpen, dat niet alleen uw regels, maar ook de buitenwereld een rol spelen. Pas wanneer het kind zijn eigen wereld verkiest boven de buitenwereld, dan is het mogelijk, dat die buitenwereld en de gezinsrelatie bijvoorbeeld tot een synthese komen. Onthoud één ding: een kind is nooit onredelijk van zich uit. Het is alleen onredelijk vanuit het standpunt van de volwassene en het heeft niet de mogelijkheid om zich precies uit te drukken. Ik hoop, dat dat voldoende is.

❖ *We hebben in de politiek een paar mensen, die zeer overtuigend kunnen spreken (rest onverstaanbaar.)*

Een politicus niet direct, een volksmenner wel. Een succesvol politicus is feitelijk dus een volksmenner, die uit eerlijke en idealistische overwegingen het volk wat hij ment, probeert te belazeren om gedaan te krijgen wat hij juist acht, terwijl hij voelt dat het volk dat niet zou willen aanvaarden. Wanneer u zegt politici moet u goed onthouden dat politiek niets te maken heeft met het dagelijkse leven behalve in zijn onverwachte door ambtenaren meestal bepaalde gevolgen. Wanneer u vraagt wat u daar magisch tegenover kunt stellen dan is het doodgewoon dit.

U hebt uw eigen instelling, uw eigen harmonie. Wanneer de ander zegt: "Wij moeten dit en wij zullen dat," dan zeg je: "hoe heb je het de vorige keer ook weer gezegd, wat heb je daar van waar gemaakt." Zolang hij het niet kan verklaren waarom hij het niet heeft waargemaakt, zou je dus moeten zeggen, dat hij maar ergens anders naar toe moet. Dan gaan ze allemaal naar het Europees parlement of zo. Als je zo'n baan hebt dan ga je er toch niet voor niets heen, nietwaar.

Het is nu wel zo, dat ze Aantjes bij de NOS gehad hebben, ze wilden de NOS bij de neus nemen, sommige mensen bij de NOS hadden een fijne neus, dat geef ik ook direct toe, maar in feite was de bedoeling, dat de omroepraad zou worden voorgezeten door Willem Aantjes. Dat zou uitstekend zijn geweest. Weet u waarom? Als die man praat, is het met een zodanige overtuiging, dat de onregelmatigheden van de anderen niet meer opvallen. Zo iemand, belast of niet belast, heb je eigenlijk nodig. Nederland is een land van mensen, die zo ideëel denken dat de werkelijkheid er steeds achteraan komt draven. Ze zijn voortdurend bezig om de rechten van de mens te handhaven, maar als het even kan wel in een ander land, vraag dat maar aan de woonwagenbewoners. Het klinkt hatelijk, maar het is toch eigenlijk zo. Wat we moeten hebben voor de magie in het dagelijkse leven is de directe relatie met het feit. De politieke bezwering kunnen we vergeten anders kun je wachten tot Wiegel helemaal Wammes Waggel is geworden. Wanneer je kijkt naar de feiten en reageert op die feiten en je harmonie instelt op die feiten en probeert middels een vergroting van je eigen harmonie juistere feiten te veroorzaken, dan schep je een kracht waar zelfs de politicus niet tegenop kan. De politicus is wat dat betreft net een econoom, er zijn trouwens een hele hoop economen bij, vandaar dat het met de economie zo slecht gaat in Nederland op het ogenblik. De econoom ie n.l. iemand, die bezig is om op grond van het verleden de toekomst te verklaren om in de toekomst op grond van het verleden te verklaren waarom de toekomst, die hij zag niet is gekomen. In de politiek is dat zo. Dan moet u niet kijken naar wat die mensen aan theorieën hebben, u moet gewoon kijken naar de feiten. Wat doet men werkelijk. En ook niet: wat deze of gene er van zegt, wat is het feit. Als je kijkt naar de feiten, ach dan geef je toe dat het huidig bewind hier en daar achterlijk is, maar dan zeg je aan de andere kant, dat ze toch veel goeds gedaan hebben, alleen hebben ze niet gedaan wat ze beloofd hebben. Dat moet je onthouden. De belofte van een politicus is een droombeeld, een fata morgana, dat verwaaid is voor je het bereikt. Zijn goede wil kan echter wel degelijk iets goeds tot stand brengen. Iets wat je feitelijk ervaart, zelfs op kortere termijn. Zo, nu heb ik meteen de politici even de mantel uitgeveegd en een pluim gegeven. Wat is een haan zonder veren, nietwaar. Stel je voor de Vara-haan zonder Vara-veren, alleen radio Luxemburg of hoe heet dat waar jullie nu over zitten te kiftten.

❖ *Het is tijd.*

Ja, dat klinkt zo bekend, alleen was het vroeger een mannenstem die zei: "Heren, het is de hoogste tijd." Het spijt me, vrienden, ik zat echt gezellig bij u, maar we moeten overal rekening mee houden. Dus wat mij betreft bedankt. Ik hoop alleen maar, dat u niet door alle grapjes, geintjes en grollen, die er misschien wel tussen door hebben gezeten de ernst van het feit hebt vergeten, dat u wel degelijk en zonder allerlei krankzinnige manipulaties en voorstellingen, magisch kunt werken in de aldag. Dat u in uw dagelijkse leven van de schijnbaar onredelijke elementen gebruik kunt maken om iets gelukkiger te leven en zelfs uw wereld iets beter te maken. Ik dank u voor uw aandacht en wens u verder een aangename en prettige avond toe.

MEDITATIE

Ik kan natuurlijk niet in korte tijd hier een enorme sfeer opbouwen, maar we kunnen misschien wel iets van die invloed voelen. Als u nu probeert gewoon mee te voelen dan kunnen we misschien samen nog wat doen.

Bron van licht, kracht van kracht, leven van leven. Wij erkennen uw bestaan en uw aanwezigheid. Wees met ons. Liefdekracht.

De Schepping. Christuskracht, openbaar u voor ons. Laat ons deel hebben aan uw kracht, aan uw liefde.

Laat ons een zijn met u en verbonden met de totaliteit.

Uw werk volbrengen in de beperking waarin we bestaan.

Wij vragen u, geef ons uw kracht.

Geef ons uw kracht en uw licht, oh Schepper.

Wij wensen het goede, dat wat uit u voortkomt waar te maken.

Geef ons uw licht en kracht.

Orde der Verdraagzamen

Laat uw licht en uw kracht op ons neerdalen, opdat wij verruimd, versterkt, verlicht heen kunnen gaan, met uw werk, met de harmonie voor alle dingen.

De kracht voor alle leven.

Amen.

Ik kan niet veel doen in een kort ogenblik, maar toch is er iets. Ik ben zo vrij geweest om - onverschillig wat u gelooft en hoe u gelooft - een poging te wagen om iets van het hoge licht, het werkelijke licht, hier naar beneden te halen.

Dat is dan wel geen charisma meer, maar het is een kosmische werkelijkheid waar we allemaal op de een of andere manier mee verbonden zijn.

Misschien neemt u er iets van mee waardoor u toch iets sterker en gelukkiger zult zijn en iets juister die harmonie zult weten te vinden met de kracht waaruit we allemaal voortkomen. Goedenavond.